

Základní škola Žatec, Komenského alej 749, okres Louny

Komeňáček

3. číslo – 2019/2020

Z obsahu:

- Chválovce
- Úvahy našich současných, i bývalých žáků
- Černá kronika
- Mikuláš a čerti
- Rozhovor s p. učitelkou Urešovou
- Oslavy výročí 17. listopadu 1989

Úvahy našich žáků, současných i bývalých

Co mi dává hudba?

Hudba je pro mě vším. Je pro mě naprosto důležitá. Tak jako vzduch, voda, jídlo a láska, tak i hudba je základem mého života. Pro spoustu lidí je to něco běžného v jejich životě. Jsou na ni zvyklí, jako na vstávání do práce či školy, na jízdu autem - ale pro mě? Je to daleko víc. Hudba je jako člověk. Je v ní spousta emocí, spousta citu. Spousta žánrů, které představují různé typy lidí. Milujete ji, nebo nenávidíte. Pláčete u ní nebo se s ní smějete. Představte si, jaký by byl život bez hudby. Nudný a stereotypní.

Já bych bez hudby nemohla žít. Nemohla existovat. Bylo by to pro mě, jako bych přišla o človíčka, kterého miluji, na kterého jsem zvyklá, bez kterého si neumím představit ani jediný den v tom nejčernějším snu. Běhá mi mráz po zádech nad tak děsivou myšlenkou. S hudbou prožívám vše. Když mám radost a chci se bavit, zapnu rádio a tancuji. Když mám smutek a pláči, zapnu rádio a představuji si svět v růžových barvách a to mě dostane i z té největší deprese. Když jdu spát, zapnu rádio a hudba mě doprovází ve snech, když se vznáším nad oblaky.

Hudba je můj nejlepší přítel i v těch nejhorších chvílích, protože do ní můžu vrýt všechny své radosti, smutky, trápení i výčitky. Jsem si jista, že nebudu sama, když řeknu že: "S hudbou prožívám velkou část svého života".

Agáta Povová, 9. C

Já a můj život na střední škole

„Střední škola. Místo, kde strávíte sice malou část svého života, ale dokáže vám otevřít spoustu možností.“ To je věta, kterou budete slyšet pořád. A ono je to pravda. Řídí se jí velká většina lidí, to znamená, že na vás spousta lidí bude tlačit, ať si vyberete tuhle školu, nebo tamtu. Ať si vyberete dobře, protože když si nevyberete dobře, pak nemusíte dělat to, co vás baví. Z části je to pravda.

Vybrat si střední školu je hrozný nátlak, nikdo si není jistý, jestli to co chce, bude v budoucnu vážně dělat. Většina středních škol, vám dá nějaký základ do budoucna. Ať už je to peněžní gramotnost, používání logiky v jednoduchých příkladech, které v matice na střední škole prostě neexistují. A spoustu dalšího. Základ je vybrat si střední školu, která vás nějakým způsobem

zaujme. I když se to zatím nezdá, věřte mi, že vybrat si střední školu je to nejjednodušší, co se střední školy týká. Všem doporučuji, se začít učit věci, které si myslíte, že nebudete potřebovat. Ať už jdete na jakoukoliv střední školu.

Ti, kteří se lajdácky jako já učili jen z hodiny na hodinu, budou mít těžké začátky. Po týdnu zjistíte, že si budete muset přenastavit naprosto celý váš denní režim. Naučit se, se učit. A věřte mi, že hodina denně nestačí. Bohužel není v mých silách, abych vás poučovala jak se správně učit, já sama to pořádně taky nevím a je to hlavně hrozně individuální. Ale abych byla upřímná, kromě toho vybírání střední školy a všeho stresu co je před každou písemkou. Střední škola není tak zlá. Ano, určitě tam budete mít spoustu lidí, nebo učitelů, kteří vám nepadli do oka stejně jako já. Předem upozorňuji. Není to místo, kam se budete každý den těšit, ale ani to není místo, kam byste se měli bát chodit. Kolektiv je všude jiný. Já měla to štěstí, že jsem skoro všechny, až na pár výjimek znala. Určitě nebude tak velký problém někam zapadnout. Všechny předsudky vyšších ročníků ignorovat. A nakonec to není zas tak špatné. Nesmíte se bát. Kdykoliv můžete přestoupit na jinou střední školu, vyměnit kolektiv. Začátky jsou vždycky těžké, než si zvyknete. Nové tváře, nové předměty, více učení. Za necelý měsíc si na všechno zvyknete a budete se těšit na konec střední školy, který nebude tak daleko.

Střední škola je příprava na dospělácký život. I když nebudou vždycky dokonalé časy. Pohádáte se s někým ve třídě, dostanete špatnou známku z testu. Je důležité, se připravit na budoucnost.

Adéla Aschenbrennerová, žákyně bývalé 9. C

Hlad – pokračování úvah žáků 9. tříd

Co je to vlastně hlad? Hlad, obyčejné slovo plné otázek. Hlad není pouze o jídle nebo o bolesti břicha. Je také o touze. Touze něco poznat, něco umět, znát, mít. Něco vidět. Podle mě je největší hlad po tom, co nemůžeme mít, ale chceme to. Chudí touží po jídle, bohatí po majetku a vyšším postavení. Já toužím po krásné budoucnosti, po štěstí a po zdraví pro mě a mou rodinu. Touha a hlad není od sebe zase tak daleko. **Toužíme – hladovíme.** Možná nám tyhle dvě věci pomáhají posouvat se dál. Bořit své staré cíle, vytvářet si těžší a i ty zdolat. Nutí nás nad něčím více přemýšlet. Přemýšlet, jak sehnat jídlo. Jak se dostat dále, než jsme. Takže co je hlad? Je hlad touha? To nevím, ale možná to věkem zjistím a lépe pochopím. Doufám v tom.

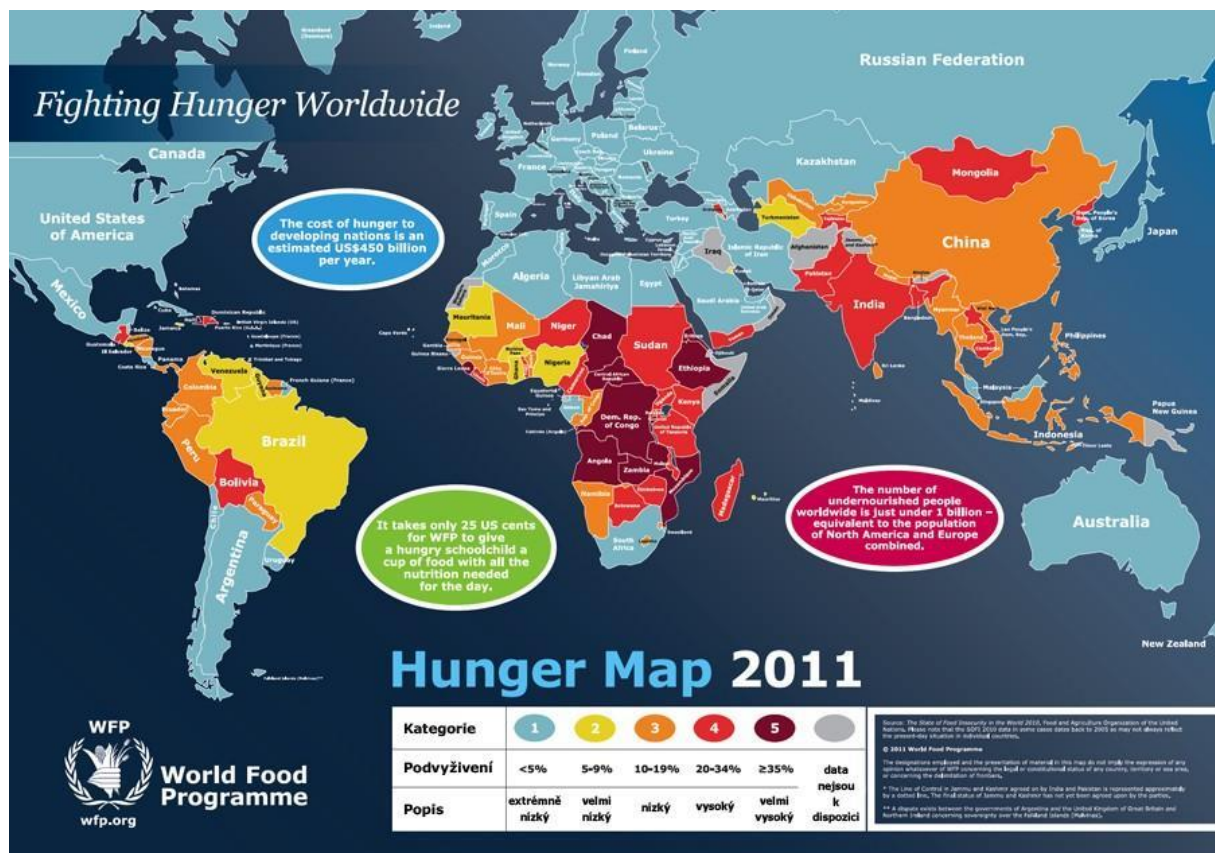
Aneta Červená, IX. C

Hlad vnímáme jako pocit. Když máme hlad, sníme všechno, co je v dosahu. Často se plete „hlad“ a „chuť na něco“. Nejčastěji se o hladu mluví v Africe chudých vesničkách, kde je bída. Myslím, že nikdo z nás, co jsme tady, nezažil opravdový hlad. Nikdo nebyl pár dní úplně bez jídla. Hlad je rozsáhlý problém. Je černou mûrou mnoha států, měst, vesnic a domácností. Mnohdy nemohou lidé za to, že se ocitají v nedostatku. Občas však hladoví z lenosti nebo také kvůli vzhledu. Častými problémy dnešních dívek bývá například anorexie. Ty si hlad způsobují vědomě. Ovšem většinou si neuvědomují, že si tím ničí své zdraví.

Karolína Vostrá, IX. A

Co kdybychom hlad neměli a žili jen z čistého vzduchu? Přestaly by se ničit krajiny a zabíjet zvířata. Celkově by to všechno bylo mnohem lepší, než je teď. Když se řekne hlad, většině lidí se vybaví, že se někdo chce najíst. Avšak je mnohem více možností, jak pochopit slovo hlad. Například, když je člověk hladový po moci, penězích a podobných věcech. Nebo když je v zemi málo jídla a šíří se hladomor. Umírají děti, které mají prostě hlad... Ne každý má to, co máme my. Važte si toho, že nemáte ten opravdový hlad.

Tomáš Roubal, IX. A

¹ Hlad a podvýživa ve světě

¹ Zdroj: <http://www.ecmost.cz/img/clanky/hlad.jpg>

Globální rozvojové vzdělávání – zahraniční výjezd do Portugalska (listopad 2019)

Národní institut dalšího vzdělávání (NIDV) má na starost další vzdělávání pedagogických pracovníků. Sem patří učitelé, ale i např. ředitelé škol. Díky organizaci NIDV jsem se mohl účastnit zahraničního výjezdu do Portugalska v rámci projektu Globální rozvojové vzdělávání 2019. Na tomto projektu se podílelo NIDV ve spolupráci s portugalskou neziskovou organizací Clube Intercultural Européu, která se zabývá problematikou vzdělávání a výchovy znevýhodněné mládeže. Sem patří např. osoby z chudých rodin, či děti přistěhovalců.

Globální rozvojové vzdělávání (GRV) by se dalo charakterizovat jako vzdělávání zaměřené na globální problémy (chudoba, hlad, změny klimatu). GRV je velmi široké téma, zabývá se nejen vztahem lidí k přírodě a k okolí, ale také vztahy mezi lidmi a jejich problémy.

Cílem zahraničního výjezdu bylo seznámit vybrané účastníky s tím, jakým způsobem probíhá výuka GRV v Portugalsku v různých školách a jiných zařízeních, které se GRV zabývají. Měli jsme šanci nahlédnout nejen do základních a mateřských škol, ale také do různých neziskových organizací, které se zabývají např. ekologií, pomocí lidem v nouzi atd.

Mezi nejzajímavější body programu patřila návštěva chudinské čtvrti v hlavním městě Lisabonu, která je obývána především přistěhovalci z Kapverd, bývalé portugalské kolonie. Dobrovolníci, kteří se zabývají pomocí přistěhovalcům a jejich potomkům, nás seznámili s jejich nelehkou životní situací a s tím, které služby jim poskytují nejen v oblasti vzdělávání, ale také např. při jednání s úřady.

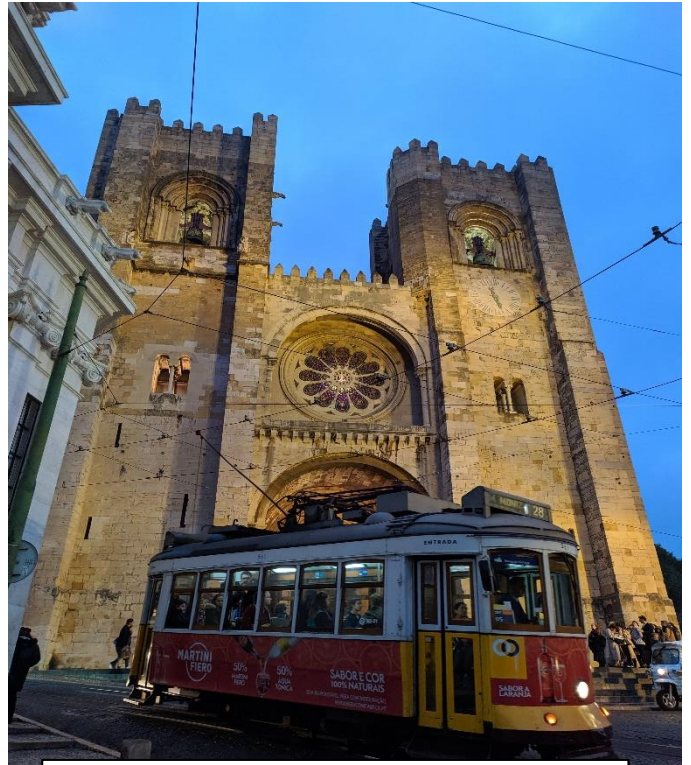
Velmi na mne zapůsobila organizace ADFA, která se zabývá komplexní pomocí válečným veteránům, kterých má Portugalsko velké množství, vzhledem k válkám, které Portugalci vedli v polovině minulého století, ve snaze udržet si své kolonie.

V rámci velmi bohatého pětidenního programu jsme se seznámili nejen s vybranými organizacemi, jejich pracovníky, problematikou GRV, ale také jsme dostali šanci poznat Lisabon a život Portugalců z jiného úhlu, než běžní turisté.

Na závěr nezbyvá než poděkovat za tento zážitek a nové zkušenosti NIDV a jmenovitě pak organizátorům výjezdu, Michaele Tužilové a Jiřímu Tillnerovi.
Mgr. David Nekola

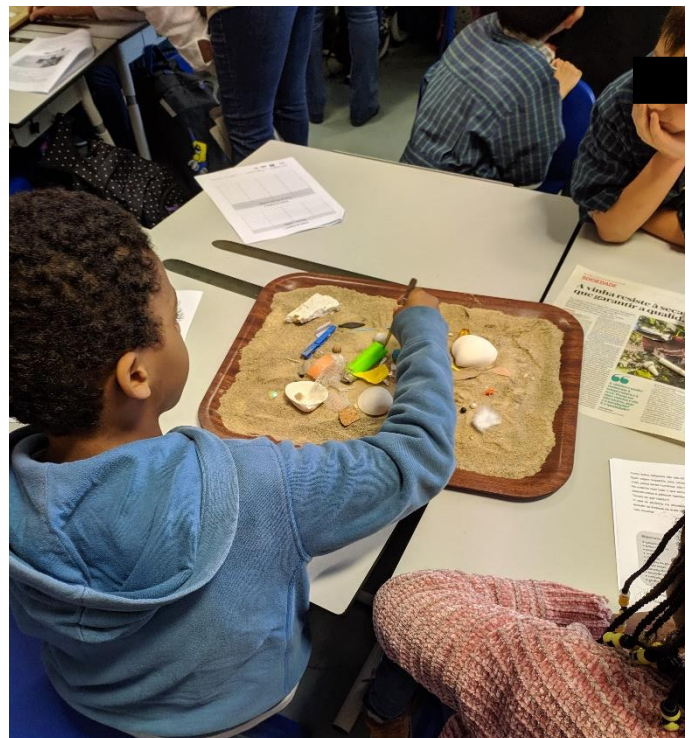
Díla žáků na místní ZŠ: Fernão de Magalhães (čti magaljajnš), portugalský mořeplavec, jehož výprava obeplula celou zeměkouli (16. st.)

Lisabonská katedrála s typickou tramvají

Socha Jindřicha Mořeplavce, člena královské rodiny, který podporoval zámořské objevy. V pozadí lisabonský most, který je se svou délkou 1 013 metrů 20. na světě.

Žáci se během výuky učí o odpadech, které nepatří na pláž a jejich recyklaci a ochraně přírody.

CHVÁLOVICE

Pan učitel **Lehman** chválí **třídy, které uklízely školní dvůr.**

Třídu **9. A** chválí paní učitelka **Pipalová** za zapojení do fyzikální olympiády.

Paní učitelka **Rodová** chválí paní učitelku **Tréglovou** za vystoupení k 30. výročí Sametové revoluce.

Paní učitelka **Salačová** chválí třídu **9. C** za pěkné slohové práce.

P. učitelka **Valešová** také chválí paní učitelku **Tréglovou** za vystoupení+ **všechny žáky, kteří se toho zúčastnili.**

Paní učitelka **Hinková** chválí **děti, které přinesli slohovou práci o Sametové revoluci.**

Paní učitelka **Svorníková** chválí **K. Šmídovou, K. Zichovou a R. Bednářovou** za reprezentaci školy na olympiádě Mladý ekonom.

Paní učitelka **Gellnerová** chválí **6. B** za super suplovanou hodinu.

Paní učitelka **Tréglová** chválí **všechny žáky, kteří se zúčastnili vystoupení k 17. listopadu.**

Paní učitelka **Prášková** chválí **Míru Hosnedla** z 8. B za to, že bránil skupinku dívek z 6. B, před fyzickým napadením. Stejně tak ho chválí i p. učitelka **Tréglová**, za jeho výkon v hodině ruského jazyka a p. učitel **Nekola** k tomu dodává: Klobouk dolů Míro, ať Ti to vydrží 😊

K. Zichová, K. Šmídová

Postřehy žáků IX. C k projektu na téma Výročí sametové revoluce 17. listopadu 1989

Na naší škole se uskutečnil projekt, sloužící k připomenutí výročí Sametové revoluce. Během celé řady vystoupení byli žáci naší školy seznámeni s dějinami Československa od jeho vzniku roku 1918 do pádu komunismu v roce 1989.

Postřehy žáků:

Nacvičovaly jsme spartakiádu – secvičování byl boj! Neustále jsme se hádaly, nemohly jsme se ani domluvit, na kterou stranu vykročíme. Hádaly jsme se i o

oblečení i o účesy. Nakonec to ale stálo za to. Návčik nás bavil, zlepšil nám náladu, a dokonce i naše vzájemné vztahy. Byly jsme perfektně připravené, neměly jsme trému, atmosféra nás pohltila a řekly bychom, že jsme byly nejlepší! V hlavě nám zůstanou jen spousty krásných vzpomínek a dlouho nám ještě bude znít velký potlesk.

Staral jsem se o videoprojekci, byla to pro mne těžká práce. Většina vystoupení se řídila podle prezentace a to bylo pro mne dost zavazující. Obzvláště, když jsem zjistil, že mám starou verzi prezentace. První představení bylo náročné, ale nakonec jsme to zvládli.

Účinkoval jsem v Rudé armádě, podle mě jsme přesně vystihli tu dobu, dokonce jsme dokázali jednu učitelku rozbrečet... Nejhorší část pro mě byla, když jsme seděli na zemi a zpívali, přišli Rudé barety – a i když to byla jen ukázka, tak bych to nechtěl doopravdy zažít.

Celé vystoupení se nám líbilo, všichni bychom si přáli mít více projektových dní. Nejen, že jsme se dozvěděli spoustu nového, ale ještě jsme si to užili. Paní učitelka Tréglová to měla pěkně vymyšlené.

ROZDÍLY 9. A

Najdi 5 rozdílů u kluků z 9. A.

Mikulášská pohádka v 9. C

Žádná nuda!!!

- Čerti nemohli jít na záchod, protože hrozilo, že si utopí ocásek v záchodové míse!
- A když ho neutopili, tak je za něj tahaly malé děti!
- Při vystoupení jim padaly rohy!!!
- V pekle byly jen čertice – holky a v nebi zase převažovali andělé – kluci!
- Čert Bonifác si neuměl sundat řetěz a všechny zdržoval!
- Pan učitel Roubal si lehl do pekla a cítil se tam nejlíp!?

- Mikulášská hůl byla „povadlá“ – zlomená a křivá!
- Pěkně jsme si mohli ve škole zařvat – až nás bolely hlasivky.
- Andílkovi – holce – se před vystoupením roztrhly šaty! Paní učitelka měla co dělat!
- Andělům padalo peří z křídel, na konci byli jak slepice!
- Čertovi upadaly všechny zvonky, nemohl strašit!
- Zjistili jsme, že Adam Mikuláš neumí zpívat!, zato Bonifác Nikola by mohla jít do Superstar!
- Popletení čerti oslovovali Luciferku – paní učitelko!
- Líbil jsem se sám sobě – jako andílek!
- Užili jsme si všechna vystoupení, ale nejvíc to druhé!

A všem se nám moc líbilo, když se do závěrečného tancování a zpívání zapojily všechny děti i učitelky.

DĚTI DARUJÍ DĚTEM

Říká se, že Vánoce jsou jedny z nejkrásnějších svátků. Koho v tomto čase napadne myšlenka, že to tak pro někoho vůbec nemusí být. Žádný stromeček, cukroví, rodina a dárky? I to je, bohužel, realita. Jsou děti, které na Vánoce dárky prostě nedostávají. Před osmi lety přišel kdosi s nápadem, jak udělat takovým dětem hezčí Vánoce. Z jedné myšlenky se tak stal celorepublikový projekt, díky kterému má mnoho dětí v nouzi každým rokem krásnější svátky.

Projekt, nazvaný krabice od bot, se uchytil i v našem městě. Cílem je vybrat dítě, které chceš obdarovat a do krabice zabalit pěkné dárky, které by udělaly radost i Tobě. Na krabici napsat věk a pohlaví dítěte, pro které je určena a zanést zabalený dárek na sběrné místo. Dobrovolníci projektu poté rozvázejí dárky do nízkoprahových zařízení, azylových domů apod.

společenských her, školních potřeb, sladkostí a dalších drobností.

Ze všech věcí jsme společně zabalili několik krabic, které jsme ozdobili a napsali věnování. A takto připravené dárky jsme společně donesli do sběrného centra v Žatci, které je do projektu také zapojeno. Jak je vidět, i mezi žáky naší školy máme takové, kteří nejsou lhostejní k životům ostatních. A přestože o to nestáli, zaslouží si poděkování za pomoc a nadšení vytvořit lepší Vánoce těm, kteří to potřebují více než ostatní.

Myšlenka, kdy děti darují dětem, nadchla i několik žáků z 8. B. Doslova ze dne na den se domluvili a donesli do školy plnou krabici knih, hraček,

E. Hurtová

Pravěké nástroje v 6. A!

Jako každý rok v podzimních měsících, tak i letos, dostali žáci 6. tříd jako **dobrovolný domácí úkol** vyrobit jednoduché **nástroje z období pravěku**. Do třídy VI. A tedy děti postupně donášely jednoduché sekáče, pěstní klíny, luky, šípy, srpy a kamenné sekýrky. Děvčata přišla s nápadem vymodelovat sošky VENUŠÍ podle vzoru té nejslavnější z moravských Věstovic, která je dnes uložena v muzeu v Brně a objevena byla týmem Karla Absolona v roce 1925.

Výstavka obsahovala i modely jednoduchým loděk z doby mezolitu, s čímž pomohli šikovní tatínkové nebo dědové. Nechyběly šperky z kostí a přírodních materiálů. V třídě VI. B dokonce zhotovili někteří šikovní modely neolitického domu nebo i vůz tažený koňmi – vynález doby eneolitu. Všem žákům patří pochvala za kreativitu i za to, že se zbraněmi slušně zacházeli a nikoho nezranili. **Za práci získali žáci 1** a potěšilo mě i to, že si výrobky v VI. A chtěli hlavně kluci po rozebrání výstavky odnést na památku domů.

Mgr. Leona Prášková

ČERNÁ KRONIKA od Anetky z IX. C

- ♣ "Synu, byl jsi adoptován."
 - "Já to věděl! Chci poznat své biologické rodiče."
 - "My jsme tvoji biologičtí rodiče. Ti noví si tě vyzvednou zítra."
- ♣ Švýcarská pošta zkouší posílat balíky drony.
Slovenská pošta zkouší posílat balíky.
- ♣ Pepíček sedí s dědou v parku a po chvíli říká:
 - "Dědo, nesmrdí tady mrtvola? Dědo? DĚDOOO?!?!!!!"
- ♣ "Stále, když piji kávu, mě píchá v pravém oku."
"Zkuste si vyndat lžičku!"
- ♣ Pepíček se ptá tatínka, kolik má babička žeber? Táta odpoví: „Nekecej a vybírej.“
- ♣ Co se stane, když malomocný vlezde do vířivky? Masový vývar.
- ♣ „Děti, netahejte dědu za vousy a vůbec - zavřete tu rakev!“
- ♣ „Jean, vzpomínáte si, jak jste byl se mnou v Africe?“ „Promiňte, pane ale to byl můj předchůdce.“ „Ale ne, jsem si jistý, že jste to byl vy, vždyť si vzpomínám, jak Vás tam sežral ten lev.“
- ♣ Je to černý a škrábe to na sklo, co je to? Dítě v mikrovlnce.
- ♣ Přejde trpaslík do knihovny a ptá se: "Máte něco o diskriminaci trpaslíků?"
 - "Ano máme, támhle v regálu úplně nahoře."
- ♣ "Proč jsi tak smutný?"
 - "Ale, zemřela mi žena"

"A proč jsi tak poškrábaný?"

- "Bránila se."

- ♣ Když jsem šel dnes po městě, zahlídnul jsem dva slepce, jak se hádají a začínají se prát. Otočil jsem se na ně a zakřičel: "Vsázím deset tisíc na toho s nožem!" Ještě nikdy jsem neviděl slepé tak rychle utíkat.

Rozhovor s paní učitelkou Ivanou Urešovou

Kolik vám je let a co Vás přivedlo na tuto školu?

Je mi 23 let, a jelikož jsem tady před pár lety chodila do školy, chtěla jsem zde udělat i výzkum do své bakalářské práce. Při této příležitosti jsem byla oslovena, zda ve škole nechci rovnou vypomáhat jako suplent při mém studiu na vysoké škole.

Jaké povolání jste chtěla dělat jako mladší?

Jako mladší jsem chtěla být kadeřnicí jako moje maminka. Později, asi v osmé třídě jsem se rozhodla, že by mě bavilo učit a šla jsem na střední pedagogickou školu v Mostě.

Jaké předměty nejraději učíte?

Nejraději učím tělocvik, protože ho studuji, ale nejčastěji učím český jazyk. 😊

Už jste si našla nějakou oblíbenou třídu nebo žáka?

Oblíbenou třídu ani žáka jsem si zatím nenašla. Ale lépe se mi učí na 2. stupni, kde hodiny probíhají mnohem klidněji oproti 1. stupni.

Jaké pocity máte z téhle školy, líbí se Vám tady?

Ve škole se mi líbí, všichni jsou moc ochotní, pomáhají mi a snaží se mě zaškolit, abych věděla, jak to tady chodí.

Jak trávíte volný čas, máte nějaké koníčky?

Volný čas trávím často s mým přítelem, kamarády, baví mě sportovat. V zimě lyžování, bruslení. Ráda plavu, jezdím na kole, občas si zaběhám a procházky, v horách jsou nejlepší. 😊

Chutná Vám strava ze školní jídelny? Co byste jí vytkla? A naopak, co byste pochválila?

Do školní jídelny nechodím, takže nemohu posoudit.

Jsou k vám žáci hodní?

Žáci se ke mně chovají pěkně a doufám, že to tak zůstane. Nerada zvyšuji hlas, ale občas je to třeba.

Jaký styl hudby posloucháte? Máte třeba oblíbenou skupinu nebo zpěváka/zpěvačku?

Oblíbenou zpěvačku ani zpěváka nemám, poslouchám od všeho něco.

Rozlučka 9. ročníků

Vrátíme se o půl roku zpět, je červen, konec školy za dveřmi a také Rozlučka v divadle, tak si na ni teď společně zavzpomínáme. Všichni se těšíme, co od našich (teď už bývalých) deváťáků uvidíme. A to, co se nám na rozlučce líbilo, nebo naopak nelíbilo, sepsala i 9. A. Paní učitelka nám položila pár otázek, na které jsme odpověděli.

Co bys udělal/a jinak?

- Neshromažďovala bych všechny oceněné žáky v tak malém prostoru.
- Nechal bych rozlučku tak, jak si ji deváťáci připravili.
- Nic, měli to moc hezké

Co bys nedělal/a vůbec?

- Nedávala bych rozlučce jednotné téma, přijde mi to zbytečné.
- Nedělala bych ocenění žáků, hodilo by se to na jinou akci.
- Nic na rozlučce mi nepřišlo zbytečné, takže bych udělala vše, jak bylo.

Jaké máš pocity, když odcházíš z divadla?

- Je mi smutno, dokonce jsem i brečela, protože mi odchází hodně přátel.
- Všelijaké, je mi smutno, že odcházejí, ale zároveň se mi vystoupení líbila.
- Žádné, jen se těším, až na jejich místě budu stát já.

A jak vidíte vaši rozlučku za rok?

- Líbí se mi ten nápad rozloučení se školou prostřednictvím společných vystoupení.
- Vadí mi, že to budeme muset dělat dvakrát. (i pro rodiče)
- Doufám, že bude stejně skvělá jako ty, které si připravili žáci před námi.